

نامه‌ی اتحادیه آزاد کارگران ایران خطاب به بخش بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری درخصوص سرکوب گسترده‌ی کارگران ایران توسط حکومت جمهوری اسلامی

همکاران و اعضای نهادها و تشکل‌های کارگری در سراسر جهان

با دروهای صمیمانه

حکومت جمهوری اسلامی در طول دوران حاکمیت خود همواره دست به سرکوب گسترده‌ای علیه کارگران، معلمان، بازنشستگان و تمامی گروه‌های مزدبگیر زحمتکش و تشکل‌های مستقل آنان زده است.

این سرکوب سیستماتیک و تداوم بی‌وقفه آن در حالی است که حکومت شرایط به غایت برده‌وار و ضدانسانی را به کل وضعیت زیست و کار کارگران تحمیل کرده و برای تداوم آن هیچ سطحی از فعالیت صنفی و مطالبه‌گری از سوی کارگران، معلمان، بازنشستگان و دیگر اقشار زحمتکش جامعه را برنمی‌تابد و با اتهامات و پرونده سازی‌های امنیتی اقدام به سرکوب، دستگیری و زندانی کردن کارگران، معلمان و بازنشستگان و حامیان طبقه کارگر می‌نماید.

این نوع سرکوب خشن از سوی حاکمیت در حالی صورت می‌گیرد که حکومت هر ساله نمایندگانی دروغین را تحت عنوان نماینده کارگران به مجامع بین‌المللی می‌فرستد و با ارائه تصویری وارونه از شرایط کار و زیست طبقه کارگر ایران، تلاش میکند تا صدای ما به شما و دیگر نهادهای بین‌المللی کارگری و حقوق بشری نرسد.

متأسفانه جمهوری اسلامی در این زمینه موفق بوده است، چرا که سازمان جهانی کار به رغم گزارشات و شکایات متعدد از سوی معدود تشکلهای مستقل کارگری در کشور، نام حکومت ایران را در زمره کشورهای ناقض حقوق کارگران ثبت نکرده است.

از اینرو و از طریق انتشار و ارسال این گزارش که به گوشه‌هایی از بی‌حقوقی مطلق کارگران و سرکوب آنان پرداخته، تلاش داریم تا بار دیگر همکارانمان در کشورهای مختلف و اتحادیه‌های کارگری و نهادهای بین‌المللی را از وضعیت برده‌وار کارگران در ایران آگاه سازیم و درخواست نمائیم که این گزارش و سایر گزارشات ما در مکاتبات قبلی، بعنوان شکایاتی علیه حکومت ایران به مثابه نقض آشکار حقوق انسانی کارگران در سازمان جهانی کار ثبت گردد.

نسرین جوادی کارگر بازنشسته ۶۶ ساله، عضو اتحادیه آزاد کارگران ایران است که در تجمع روز جهانی کارگر سال ۱۳۹۸ مقابل مجلس دستگیر شد و پس از ۲۹ روز بازداشت به قید وثیقه آزاد گردید. سپس توسط قاضی افشاری در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب به اتهام اجتماع و تبانی جهت اقدام علیه امنیت کشور، اخلال در نظم و آسایش عمومی و تبلیغ علیه نظام در مجموع به ۷ سال زندان و ۷۴ ضربه شلاق محکوم شد و این حکم در دادگاه تجدیدنظر و دیوان عالی کشور هم عیناً تأیید شده است. مصادیق اتهامات واهی که علیه نسرین جوادی مطرح گردیده است شرکت در مراسم روز جهانی کارگر و حضور در تجمعات و گلگشتهای کارگری و بازنشستگان برای دفاع از مطالبات صنفی است. وی علیرغم بیماری‌های متعدد و مصرف مکرر دارو و نظر پزشکان متخصص بیمارستان دولتی مبنی بر عدم توانایی تحمل حبس، توسط شعبه ۱ اجرای احکام دادسرای اوین در تاریخ ۱۱ تیرماه ۱۴۰۱ به زندان منتقل شد و تاکنون نیز بدون اجازه مرخصی برای درمان در زندان به سر میبرد.

در سال‌های اخیر جعفر عظیمزاده، شاپور احسانی‌راد، پروین محمدی، مظفر صالح‌نیا، شریف ساعدپناه، شیث امانی، حیدر قربانی، ناهید خداجو، فرهاد شیخی، جوانمیر مرادی و تعداد زیاد دیگری از اعضای کنونی و سابق اتحادیه ما بخاطر فعالیت‌های کارگری بارها بازداشت و زندانی شده‌اند.

اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران از همان ابتدای تاسیس مورد هجوم نیروهای امنیتی حکومت قرار گرفتند و هیچگاه اجازه فعالیت آزادانه و قانونی نیافتند. دامنه‌ی بازداشت و زندانی نمودن اعضای اتحادیه آزاد در طول ۱۷ سال فعالیتش به ده‌ها مورد می‌رسد که میتوان از جمله به اسامی دیگری از جمله صدیق کریمی، خالد سواری، حسین قادری، جمیل محمدی، فواد کیخسروی، طیب ملایی، هادی سلیمانی، مهدی فخری، خلیل کریمی و چندین نفر دیگر اشاره کرد که بخاطر عضویت در اتحادیه آزاد کارگران ایران و فعالیت‌های صنفی در مقاطعی بازداشت و زندانی شده‌اند.

دامنه تعرض و سرکوب کارگران در ایران تنها به اتحادیه آزاد کارگران ایران منتهی نشده و بسیار فراتر از آن به تمامی تشکل‌های کارگری و معلمان و همچنین کارگران در مراکز مختلف تولیدی و خدماتی و حامیان کارگران نیز گسترش یافته است.

بعنوان مثال در جریان اعتصاب کارگران پروژه‌های شاغل در صنایع نفت و گاز و پتروشیمی که در اردیبهشت ۱۴۰۲ انجام گرفت و قریب به یکصد هزار کارگر در مراکز مختلفی دست به اعتصاب زدند، تعداد زیادی از فعالین این اعتصاب بازداشت شده و هنوز آمار و اطلاعات دقیقی از سرنوشت آنان در دست نیست.

تعداد زیادی از کارگران مجتمع ذوب‌آهن اصفهان پس از دو دوره اعتصاب در آذرماه و اسفندماه ۱۴۰۱ بازداشت شده و پرونده‌های قضائی برای آنان تشکیل شده است.

بازداشت و سرکوب کارگران در مجتمع مس سونگون و رزقان، مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، شرکت گروه ملی فولاد اهواز، کارخانه هپکو، معدن چادرملو و کارخانجات و شرکتهای متعدد دیگری از جمله موارد دیگر سرکوب کارگران ایران است.

کارگران، معلمان و کارمندان بازنشسته که نسبت به وضعیت بد معیشتی و پائین بودن حقوق‌ها اعتراض دارند و اقدام به برگزاری تجمع‌های مستمر اعتراضی می‌کنند، چندین بار مورد حمله‌ی نیروهای حکومت قرار گرفته و تعدادی از آنان بازداشت شده و حکم زندان دریافت کرده‌اند.

فرزانه زیلابی وکیل تعدادی از کارگران و بازنشستگان است که اخیراً بخاطر دفاع از حقوق کارگران و بازنشستگان توسط دادگاه به زندان محکوم شده است.

حکومت از طرق مختلف حتی بی پناهترین اقشار جامعه یعنی افراد دارای معلولیت و ناتوانی جسمی را مورد سرکوب قرار داده است. ما در اینجا به مواردی از این سرکوب اشاره میکنیم. حذف بودجه حمایت و توانمند سازی این افراد در لایحه پیشنهادی دولت؛ تصمیم شهرداری برای خصوصی سازی حمل و نقل معلولان، بسیج نیروهای انتظامی برای ایجاد ترس و وحشت در تجمع اعتراضی افراد معلولی که اغلب یا روی ویلچرو یا با عصا و واکر و به کمک دیگران به این تجمعات می‌ایند و عدم ارائه خدمات و تسهیلات رفاهی برای ایجاد شغل برای این افراد.

فقر عمیق تحمیل شده به جامعه منجر به گسترش پدیده کار کودکان شده است و حکومت هیچ اقدامی در راستای منع کار کودکان و بهبود شرایط خانواده هایی که کودکانشان ناچار به کار شده اند انجام نمی دهد و مانع از فعالیت فعالان حقوق کودک می گردد.

زنان کارگر در ایران مورد ستم مضاعف قرار دارند و هیچگونه تسهیلات رفاهی برای آنان اجرا نمی گردد. حکومت با ممانعت از ایجاد تشکلهای مستقل کارگری راه را برای طرح مطالبات زنان کارگر در راستای بهبود شرایط کاری آنها بسته است.

بیش از ۲۵۰ نفر از معلمان در شهرهای مختلف ایران که از اعضای شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران و کانونهای صنفی فرهنگیان استانهای مختلف کشور بوده اند در طول دو سال گذشته بازداشت شده و یا به احکام زندان محکوم شده اند یا اینکه پروندههای مفتوح قضائی دارند که در زیر به اسامی تعدادی از آنان اشاره خواهیم کرد.

اسماعیل عبدی متولد سال ۱۳۵۳، دبیر رسمی آموزش و پرورش اسلامشهر با مدرک کارشناسی ریاضی دارای ۲۱ سال سابقه تدریس است. عبدی عضو و دبیرکل سابق کانون صنفی معلمان ایران است و از آبان ۱۳۹۵ در زندان به سر میبرد. او هم اکنون در زندان کجویی کرج محبوس است. باوجود اینکه نزدیک به ۲ سال از پایان محکومیت اسماعیل عبدی گذشته است، اما حکومت با یک پرونده سازی دیگر و تایید حکم ۱۰ سال زندان مانع از آزادی او شده است.

رسول بداقی، معلم زندانی و از اعضای هیأت مدیره کانون صنفی معلمان ایران است. وی دارای تحصیلات کارشناسی در رشته مدیریت آموزشی است و نزدیک به سی سال سابقه کار در آموزش و پرورش به عنوان دبیر دبیرستان بویژه در اسلامشهر را دارد. رسول بداقی پس از اعتراضات مردمی سال ۱۳۸۸ دستگیر و از آموزش و پرورش اخراج و حقوق معلمی اش قطع شد. رسول پس از چندین سال تحمل زندان از سالهای ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۴ بدون حتی یک روز مرخصی و بازداشتهای متعدد دیگر، مجدداً در روز ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱ دستگیر شد و تاکنون در زندان به سر میبرد. رسول بداقی هم اکنون و برای چند پرونده قضایی بخاطر فعالیتهای صنفی و سیاسی اش به حبس طولانی مدت محکوم شده است.

عزیز قاسم زاده، معلم زندانی و سخنگوی کانون صنفی فرهنگیان گیلان روز یکشنبه ۴ مهرماه ۱۴۰۰ در منزلش دستگیر شد. سپس توسط دادگاه انقلاب رشت به یکسال زندان محکوم شد و شعبه ۱۸ دادگاه تجدید نظر استان گیلان حکم یک سال زندان برای این معلم را تایید کرد. آقای قاسم زاده از ۱۹ فروردین ۱۴۰۲ در زندان لاکان رشت دوره محکومیتش را میگذراند.

جعفر ابراهیمی معلم زندانی و بازرس شورای هماهنگی تشکلهای صنفی معلمان ایران در تاریخ ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱ توسط وزارت اطلاعات در تهران بازداشت شد و تاکنون در زندان اوین محبوس است. وی با اتهاماتی از قبیل «تبلیغ علیه نظام و اقدام علیه امنیت کشور» توسط شعبه چهارم دادگاه انقلاب کرج به چهار سال و شش ماه حبس تعزیری محکوم شده است.

اصغر امیرزادگان معلم بازنشسته چندین بار توسط نهادهای امنیتی در شیراز بازداشت شده است و توسط دادگاه انقلاب شیراز به پنج سال حکم زندان محکوم شده است.

فاطمه تدریسی معلم زندانی در تاریخ ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۲ به دلیل شرکت در تجمع مسالمت آمیز معلمان در تهران بازداشت و به زندان قرچک ورامین منتقل شد.

زینب هم‌رنگ سید بگلو روز ۲۱ اسفندماه ۱۴۰۱، هنگام خروج از منزلش، در تهران توسط نیروهای امنیتی بازداشت و به زندان اوین منتقل شد. زینب هم‌رنگ بدون داشتن حق وکیل توسط شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران به ریاست قاضی ایمان افشاری به اتهام «اجتماع و تبانی» به ۵ سال حبس محکوم شد.

فرزانه ناظران پور معلم زندانی ساکن تهران اواخر زمستان سال ۱۴۰۱، توسط شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران به ریاست قاضی ایمان افشاری از بابت اتهامات «تبلیغ علیه نظام و تشویش اذهان عمومی» به ده ماه حبس محکوم شده بود. این معلم زندانی روز ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۲ جهت اجرای حکم حبس راهی زندان اوین شد. خانم ناظران پور در روز یازدهم تیرماه ۱۴۰۲، تحت نظارت پایند الکترونیکی از زندان اوین آزاد شد. وی باقیمانده دوران محکومیت خود را در خارج از زندان و با محدودیت تردد سپری خواهد کرد.

ناهید شیرپیشه معلم زندانی و مادر پویا بختیاری از جانباختگان اعتراضات آبان ۹۸ است که هم اکنون در زندان به سر میبرد. این معلم زندانی در تاریخ ۲۰ تیر ۱۴۰۱ توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد. خانم شیرپیشه توسط شعبه ۱ دادگاه انقلاب کرج از بابت اتهاماتی از جمله اجتماع و تبانی و تبلیغ علیه نظام محاکمه و به ۵ سال حبس محکوم شده است.

انوش عادل عضو هیئت مدیره کانون صنفی معلمان گیلان در تاریخ ۲۶ خرداد ۱۴۰۱ بازداشت شد. این معلم زندانی در شعبه ۱۸ دادگاه تجدید نظر استان گیلان با تایید رای شعبه سوم دادگاه انقلاب رشت به اتهام «تبلیغ علیه نظام» به یک سال حبس تعزیری محکوم شد. او از تاریخ ۱۹ فروردین ۱۴۰۲ در زندان لاکان رشت دوره محکومیتش را میگذراند.

محمود صدیقی پور معلم و عضو هیئت مدیره کانون صنفی فرهنگیان گیلان در تاریخ ۲۶ خرداد ۱۴۰۱ بازداشت شد و سپس در توسط دادگاه به یک سال زندان محکوم شد. این معلم زندانی هم اکنون در زندان لاکان رشت دوره محکومیتش را میگذراند.

مهدی فتحی از فعالین صنفی معلمان استان فارس که به هشت سال و نیم زندان و دو سال تبعید و ممنوع الخروجی محکوم شده است. او از روز ۱۸ خرداد ۱۴۰۱ توسط نیروهای امنیتی دستگیر و به زندان عادل آباد شیراز منتقل شد.

سارا سیاهپور معلم و فعال صنفی توسط قاضی صلواتی رئیس شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران به شش سال زندان و دو سال ممنوعیت خروج از کشور محکوم شده است. سارا سیاهپور هم‌اکنون به قید وثیقه آزاد است.

محمود ملاکی عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان بوشهر روز ۴ تیرماه ۱۴۰۲ پس از مراجعه به دادگستری بازداشت شد.

هاشم خواستار و جواد لعل محمدی از فعالین معلمان چندین سال است که در زندان وکیل اباد مشهد زندانی هستند.

سه نفر از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه به اسامی رضا شهابی، داوود رضوی و حسن سعیدی نیز از اردیبهشت سال ۱۴۰۱ تاکنون در زندان به سر می‌برند و احکام سنگین زندان برای آنان صادر شده که به قرار زیر است.

داوود رضوی، کارگر بازنشسته و عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه در روز ۵ مهر ماه ۱۴۰۱ بازداشت و به بند ۲۰۹ زندان اوین منتقل شد. وی توسط شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران به پنج سال حبس تعزیری و دو سال محرومیت از فعالیت در فضای مجازی و فعالیت در گروه‌های سیاسی و احزاب محکوم شده است. اتهام این عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس‌رانی تهران و حومه «اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی» بود. مصادیق اتهام رضوی عضویت در سندیکا، تجمع در برابر مجلس و شهرداری در راستای تحقق مطالبات کارگران منجمله حق مسکن، شرکت در اجلاس سازمان جهانی کار و ارتباط با دیگر اعضای سندیکا و نیز دیدار با دو معلم سندیکالیست فرانسوی تعیین شده است.

رضا شهابی عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه روز ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۱، توسط نیروهای امنیتی در منزل خود بازداشت شد و توسط شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران به ۶ سال حبس محکوم شد که با اعمال قانون ۱۳۴ مجازات اسلامی، مجازات اشد یعنی ۵ سال حبس قابل اجرا خواهد بود. آقای شهابی، علیرغم وضعیت نامناسب جسمی و نیاز مبرم به درمان خارج از زندان، از زمان بازداشت تاکنون در زندان اوین محبوس است و دوره محکومیت را میگذراند.

حسن سعیدی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد است که در تاریخ ۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۱ با یورش نیروهای امنیتی به مکان اقامتش دستگیر و تاکنون در زندان به سر میبرد. این کارگر زندانی در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب به پنج سال زندان و دو سال ممنوعیت عضویت در گروه‌ها و احزاب سیاسی و ممنوعیت استفاده از گوشی تلفن هوشمند محکوم شده است.

اتهام‌های این کارگر زندانی «فعالیت تبلیغی علیه نظام» و «اخلال در نظم عمومی» عنوان شده است.

علیرضا ثقفی و هاله صفرزاده از اعضای کانون مدافعان حقوق کارگر نیز در سالهای اخیر و در جریان سرکوب تشکل‌های مستقل کارگری چند بار بازداشت و زندانی شدند که هم‌اکنون آزاد شده‌اند.

فعالین کارگری مستقل زیادی نیز در سال‌های اخیر توسط نهادهای امنیتی حکومت بازداشت و زندانی شده‌اند که به اسامی تعدادی از این فعالین زندانی در ذیل اشاره می‌گردد.

آرش جوهری فعال کارگری روز ۱۵ مهرماه ۱۳۹۹ توسط ماموران اطلاعات سپاه در تهران بازداشت شد. این کارگر بازداشتی به اتهام «اداره کردن دستجات غیرقانونی با هدف برهم زدن امنیت کشور» به ۱۰ سال زندان، از بابت اتهام «اجتماع و تبانی» به ۵ سال زندان و از بابت اتهام «فعالیت تبلیغی علیه نظام» به یک سال زندان محکوم شده است. طبق قانون تجمع جرایم در مجموع ۷ سال و شش ماه این حکم قابل اجرا است. این فعال کارگری علیرغم وضعیت نامناسب جسمی و نیاز مبرم به درمان در خارج از زندان، دوران حبس خود را در بند چهار زندان اوین سپری میکند.

عباس دریس کارگر زندانی، متولد ۱۳۵۲ در آبادان و ساکن بندر ماهشهر است. او از معترضان اعتراضات آبان ۹۸ و همچنین شاهد قتل عام نیزارهای ماهشهر است که توسط نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی به همراه برادرش محسن دریس بازداشت و متعاقباً به اتهام محاربه به اعدام محکوم شد. عباس دریس دارای سه فرزند به نام‌های علی، مهدی و محمد است. کفایه حزباوی، همسر عباس دریس، پس از پیگیری‌های بسیار درباره پرونده عباس دریس و مطلع شدن از احتمال دریافت حکم اعدام همسرش، به دلیل فشارهای روحی دچار سکنه مغزی شد و مدتی بعد جان خود را از دست داد. این کارگر زندانی علیرغم توقف اجرای حکم اعدام اما هنوز در خطر اجرای حکم اعدام قرار دارد. محسن دریس نیز به حبس طولانی مدت محکوم شده است و در زندان به سر می‌برد.

کیوان مهتدی متولد ۱۳۶۵، نویسنده، مترجم، فعال کارگری و عضو کانون نویسندگان ایران است. کیوان مهتدی، فارغ‌التحصیل رشته متالورژی از دانشگاه صنعتی شریف است. او از دوران جوانی و دانشجویی خود، در حوزه حقوق کارگران، کودکان کار و آسیب‌دیدگان اجتماعی به فعالیت پرداخته است. او در اردیبهشت ۱۴۰۱ توسط سازمان اطلاعات سپاه پاسداران بازداشت شد و در دادگاه انقلاب، محاکمه و به‌اتهام «اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی» و «تبلیغ علیه نظام» در مجموع به ۶ سال حبس محکوم شد. این حکم در دادگاه تجدید نظر عیناً تأیید شد.

آنیشا اسداللهی، فارغ‌التحصیل دانشگاه خواجه نصیر است. او نویسنده، مترجم و فعال کارگری است. در اردیبهشت ۱۴۰۲، نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی آنیسا اسداللهی را بازداشت و به زندان اوین منتقل کردند که پس از مدتی با تودیع وثیقه موقتاً از زندان آزاد گردید. در تاریخ ۴ مرداد ۱۴۰۲ آنیسا اسداللهی برای اجرای حکم ۵ سال و ۶ ماه حبس، که ۵ سال آن قابل اجرا است، به زندان اوین رفته‌است و تاکنون در زندان است.

مهران رئوف، فعال کارگری در مورخ ۲۵ مهرماه ۱۳۹۹، توسط نیروهای امنیتی در تهران بازداشت شد. این فعال کارگری در روز ۸ اردیبهشت ۱۴۰۰ در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران به ریاست قاضی ایمان افشاری به ۷ سال و ۶ ماه حبس محکوم شد.

ناهید تقوی، فعال کارگری ۶۶ ساله، در مورخ ۲۵ مهرماه ۱۳۹۹ توسط نیروهای امنیتی در منزل خود در تهران بازداشت شد. خانم تقوی قبلاً تحت عمل جراحی قرار گرفته و از بیماری فشار خون بالا نیز رنج می‌برد. این فعال کارگری در تاریخ ۸ اردیبهشت ۱۴۰۰ در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران به ۱۰ سال و ۸ ماه حبس تعزیری محکوم شد.

سروناز احمدی، دانش‌آموخته مددکاری دانشگاه علوم بهزیستی و فعال کارگری و فعال حقوق کودکان است. سروناز احمدی در تاریخ ۱۵ آبان ۱۴۰۱ به همراه همسرش کامیار فکور دستگیر شد و یکماه بعد با قرار وثیقه ۵۰۰ میلیونی از زندان آزاد شد. او سپس در دادگاه به تحمل شش‌سال و نیم زندان محکوم شد که این حکم در دادگاه تجدیدنظر به ۳ سال و نیم زندان کاهش یافت. هم‌اکنون این فعال کارگری و حقوق کودک در زندان اوین دوران محکومیتش را می‌گذراند.

نرگس منصوری فعال سیاسی و کارگر سابق شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه است که به علت فعالیت‌های سیاسی به ۵ سال زندان محکوم شده است.

کامیار فکور فعال کارگری، هنرمند و روزنامه‌نگار بخاطر فعالیت‌های کارگری و به اتهام تبلیغ علیه نظام به یکسال زندان محکوم شد و هم‌اکنون در بند ۸ زندان اوین محبوس است. کامیار فکور پیش از این نیز چند بار به دلیل فعالیت‌های کارگری و شرکت در تجمع‌های کارگران بازداشت و زندانی شده بود.

علی آل اسحاق کارگر خیاط، شاعر و فعال کارگری در اواخر آبان سال ۱۳۹۸ در منزل شخصی خود توسط ماموران امنیتی بازداشت و به زندان منتقل شد. جلسه دادگاه رسیدگی به اتهامات علی آل اسحاق، در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران برگزار و این کارگر زندانی به ۵ سال حبس تعزیری محکوم شد.

سپیده قلیان فعال کارگری که در اعتراضات کارگران شرکت هفت‌تپه دستگیر شد در ۱ تیر ۱۳۹۹ برای اجرای حکم ۵ سال حبس به زندان منتقل شد. وی در روز ۲۴ اسفندماه ۱۴۰۱ پس از سپری کردن بیش از چهار سال حبس از زندان اوین آزاد شد اما تنها چند ساعت پس از آزادی، در مسیر دزفول، به دست نیروهای امنیتی دوباره بازداشت شد و مجدداً به ۲ سال زندان، منع عضویت در گروه‌های سیاسی-اجتماعی، استفاده از تلفن هوشمند و اقامت در تهران و استان‌های همسایه به مدت ۲ سال قطعی محکوم شده است. او به منع عضویت در گروه‌های سیاسی-اجتماعی، استفاده از تلفن هوشمند، و اقامت در تهران و استان‌های همسایه به مدت ۲ سال قطعی محکوم شده است.

رفیق سلیمی کارگر و فعال کارگری روز هفتم آذرماه ۱۴۰۱ توسط نیروهای امنیتی در سنج بازداشت و تاکنون در زندان به سر می‌برد. آقای سلیمی در تاریخ ۲۷ فروردین‌ماه ۱۴۰۲، به دادگاه انقلاب سنج به ریاست قاضی نقی‌زاده احضار شد. در جریان این جلسه دادگاهی، رفیق سلیمی به اتهام «ایجاد گروه‌های غیرقانونی و اقدام علیه امنیت ملی کشور» و «افساد فی‌الارض» تفهیم اتهام شد و بخاطر چنین اتهاماتی در خطر صدور حکم اعدام قرار دارد. رفیق سلیمی بیمار است و از مشکلات جسمی رنج می‌برد و نیاز به رسیدگی پزشکی و دسترسی روزانه به درمان دارد.

زرتشت احمدی راغب متولد ۱۳۴۴، کارگر اخراجی آتش‌نشانی و فعال مدنی است که از تاریخ ۱۶ اسفند ۱۴۰۱ در زندان به سر می‌برد. وی توسط شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران، به ریاست ایمان افشاری به ۵ سال و ۸ ماه زندان محکوم شده است. این کارگر زندانی، پیشتر نیز چندین بار بازداشت و زندانی شده بود.

تعداد زیاد دیگری از کارگران، معلمان و فعالین کارگری در ماه‌ها و سال‌های اخیر بازداشت شده‌اند و اکنون به قید وثیقه موقتاً آزاد هستند. این فعالین یا به احکام زندان محکوم شده‌اند یا پرونده‌های مفتوح قضائی دارند و هر لحظه احتمال اجرای حکم زندان علیه آنان وجود دارد که در ذیل به اسامی تعدادی از آنان اشاره می‌گردد.

مسعود فرهیخته، عاتکه رجبی، عرفان گهزاد، امیر چمنی، جواد اسماعیلی، دلیر نصرالهی، آزاد خوانچهر، مریم وحیدیان، کامران ساختمانگر، امیرعباس آرموند، عسل محمدی، هیراد پیربدایی، اسکندر (سوران) لطفی، مسعود نیکخواه، محمد حبیبی، محمد ایران‌نژاد، مرتضی صیدی، نصراله امیرلو، پیمان فرهنگیان، ریحانه انصاری‌نژاد، ناهید خداجو، طاهره نقی‌ئی، فرهاد شیخی، برهان سعیدی، اقبال شبانی، کمال کریمی، خبات محمودی، شادمان عبدی، شعبان محمدی، سلیمان عبدی، مختار اسدی، مازیار سیدنژاد، فریبا زندکریمی، کمال فکورپان، وریا کریمی، جبار پاکزاد، بهالدین ملکی، شیوا مفاخری، سهیلا خالدی، غلامرضا شریفه، آرمین شریفه، هاوژین لطیفی، گلنار قدیمخانی، مظفر صالحنیا، مسعود کردپور، عبدالله رضایی، مسعود قبادی، وریا قادریان، ژیلایا خیر، رحیم سرکار، فهیمه سادات هاشمی، ربیوار عبدالهی، صدیق ریحانی، رضا اقدسی، هاجر سعیدی، عبدالله خیرآبادی، واله زمانی، فرید کوراوند، زلفعلی تارازی، روح اله (رادا) مردانی، احمد عزیزاده، اقبال پیشکاری، سیروان محمودی، حبیب کریمی، رحمان سلیمانی، عثمان اسماعیلی، پروین عبدالله‌پناه، سعید محمدی، فاتح مجیدی، بهرام گرگان، جهان‌شاه اسدی‌نیا

همکاران در اتحادیه‌های کارگری جهان!

با وجودی که کشور ایران یکی از اولین کشورهایایی بود که به سازمان جهانی کار پیوست و اولین مقاله نامه را در سال ۱۹۵۷ امضا کرد، اکنون و پس از گذشت ۶۶ سال از این تاریخ، جمهوری اسلامی ایران کماکان از امضای تعداد زیادی از مقاله نامه‌های این سازمان سرباز زده است. از جمله سه مقاله نامه پایه‌ای سازمان جهانی کار (۸۷، ۹۸، ۱۳۸) که دو مقاله نامه از آن‌ها (۸۷ و ۹۸) مربوط به حق تشکیل‌یابی و سازمان‌دهی نشست‌ها و پیش‌برد مذاکرات جمعی است. در واقع دولت ایران نه تنها از امضای این مقاله نامه‌ها سرباز می‌زند، بلکه با تمام فعالان کارگری که کوچکترین تلاشی در این جهت داشته باشند با شدت و خشونت برخورد می‌کند.

همانطور که در این گزارش آمده است تعداد زیادی از کارگران و معلمان و دیگر فعالین ایرانی تنها به این دلیل که خواستار تحقق مطالبات انسانی خود و برخورداری از حق ایجاد تشکل‌های مستقل و فعالیت آزادانه هستند در زندان بسر می‌برند.

اتحادیه آزاد

اتحادیه آزاد کارگران ایران با ارسال این نامه از شما درخواست می‌کند به سبب مسئولیتی که بر عهده دارید این موارد را به عنوان تداوم نقض خشن و آشکار حقوق انسانی کارگران در ایران مد نظر قرار داده و خواستار برخورد جدی با مقامات جمهوری اسلامی در نهادهای بین‌المللی از جمله سازمان جهانی کار شوید.

عضویت جمهوری اسلامی در هیات مدیره سازمان جهانی کار از سوی کارگران ایران قابل قبول نیست و در واقع حکومت باید بخاطر سرکوب کارگران ایران مورد مواخذه بین‌المللی قرار گیرد.

همچنین سازمان جهانی کار دیگر نباید هیات اعزامی جمهوری اسلامی تحت عنوان نمایندگان کارگری را به رسمیت بشناسد و باید از فعالین مستقل و واقعی کارگران ایران دعوت گردد تا صدای واقعی کارگران ایران در مجامع جهانی باشند.

کارگران ایران

ما همچنین انتظار داریم تا از هر طریق ممکن به حکومت ایران فشار بیاورید تا کارگران، معلمان و فعالین اجتماعی و سیاسی زندانی را فوری و بدون قید و شرط آزاد نماید.

اتحادیه آزاد کارگران ایران

مرداد ۱۴۰۲